

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-3253
Den 9. marts

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 839 (MOF alm. del) stillet 10. februar 2021 efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF).

Spørgsmål nr. 839

” Vil ministeren redegøre for, hvordan der lovgivningsmæssigt kan skabes større sikkerhed for, at relevante myndigheder altid tager hensyn til, at et kemisk stof kan være anvendt til flere formål, så de fuldstændige oplysninger om stoffets samlede anvendelse i Danmark kan indgå i arbejdet med at godkende eller afvise stoffet til yderligere anvendelser, risikovurderinger, udledningstilladelser, overvågning af miljøet m.v.?”

Svar

Godkendelse af pesticider, biocider og veterinære lægemidler er underlagt forskellige EU-reguleringer med hver deres separate godkendelsesproces, hvor der forinden er foretaget en risikovurdering i forhold til den konkrete anvendelse. Det er i de forskellige godkendelser ikke muligt at tage højde for stoffets samlede anvendelse ved en godkendelse til en specifik anvendelse. Hertil kommer, at nogle aktivstoffer kan have yderligere anvendelser, der ikke er godkendelsespligtige. Hvis der er et behov for at regulere et stofs samlede anvendelse fra både godkendte og ikke-godkendelsespligtige anvendelser, kan det ske i EU under den generelle kemikaliereregulering REACH.

Ved udstedelse af tilladelser til udledning af spildevand efter Miljøbeskyttelsesloven §§ 27 og 28 skal tilladelsesmyndigheden forholde sig til alle de stoffer, der kan være i vandmiljøet. Tilladelsesmyndigheden fastsætter herefter vilkår i udledningstilladelsen i overensstemmelse med gældende ret.

Under det nationale overvågningsprogram overvåger Danmark ud over EU-prioriterede stoffer en række andre stoffer, som udledes i signifikante mængder. Stofferne udvælges primært på baggrund af viden om forekomst fra tidligere overvågning og screeninger samt viden om anvendelse. Hvis der konstateres problematiske fund af et stof i miljøet, så må man vurdere kilderne til stoffet, og derefter i relevant omfang regulere og om nødvendigt forbyde den anvendelse, som vurderes problematisk.

Lea Wermelin

/

Lea Frimann Hansen